

رساله در موسیقه قدیم
چهارمشار در فلسفه

منوچهر صدوقی سها

سرشناسه	: صدوقی سها، منوچهر؛ ۱۳۲۷
عنوان و نام پدیدآور	: رساله در موسیقی قدیم و چهار گفتار در فلسفه هنر؛ منوچهر صدوقی سها.
مشخصات نشر	: تهران: مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری، متن، ۱۳۹۳.
ساختار ظاهری	: ۷۴ص.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۲-۲۰۳-۹
وضعیت فهرست نویسی	: شبیا.
موضوع	: موسیقی - مقاله ها و خطابه ها.
موضوع	: هنر - مقاله ها و خطابه ها.
موضوع	: شعر - تاریخ و نقد.
شماره افزود	: فرهنگستان هنر جمهوری اسلامی ایران، مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری
زده بندی کنگره	: ۱۳۹۳ ۲۰۵ ص ۶ MT
زده بندی دیویی	: ۷۸۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۳۲۴۰۰۳

مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری «متن»

رساله در موسیقی قدیم و چهار گفتار در فلسفه هنر

منوچهر صدوقی سها

صفحه آرا: میثم رادمهر

طراح جلد: رضا محبوبی

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۳

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ: چاپخانه دیجیتال فرهنگستان هنر

ISBN: 978-964-232-203-9

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۲-۲۰۳-۹

کلیه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.

مؤسسه: تهران، انتهای خیابان فلسطین جنوبی، خیابان نعمان ادهم، بن بست بوذرجمهر، شماره

۲۴، مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری «متن»، تلفن: ۴-۶۶۴۹۸۶۹۲ - دورنگار

۶۶۹۵۱۶۶۲ - صندوق پستی: ۱۳۲۷-۸۳۱۴۵

پست الکترونیک: info@matnpublishers.ir

فروشگاه مرکزی: خیابان ولی عصر، ترسیده به چهارراه طالقانی، شماره ۱۵۵۰، ساختمان مرکزی

فرهنگستان هنر، تلفن: ۶۶۴۹۰۹۹۰

فروشگاه اینترنتی: www.matnpublishers.ir

فهرست

۹.....	نیاجه لاحق
۱۱.....	نیاجه سابق
۱۳.....	رساله در موسیقی قدیم
۳۱.....	حقیقت هنر (۱)
۴۵.....	حقیقت هنر (۲)
۵۳.....	سوزان تاثیر شعرا از فلسفه و علم
۶۵.....	حالیگه موسیقی در طبقه بندی قدیم علوم
۷۳.....	بیر نوشت ها

دیباچه لاحق

صحیحۀ فرادست و دیده، چاپ جدید «رساله در موسیقی قدیم و سه گفتار در فلسفۀ هنر» است که سابقاً از سوی فرهنگستان هنر حلیت انطباع یافته بود ولیکن چندان خطبیتی نمی داشت وایدونا بحمدالله بدین چاپ، عمده توقیف آن مرفوع افتاده است و هم گفتاری دیگر بر آن افزون آمده است. جایگاه موسیقی در طبقه بندی قدیم علوم نام آن که برآورده خطابه مورد ایراد در کنگره صفی الدین ارموی است و هم از این روی عنوان سابق به «رساله در موسیقی قدیم و چهار گفتار در فلسفۀ هنر» دیگرگون گشته است.

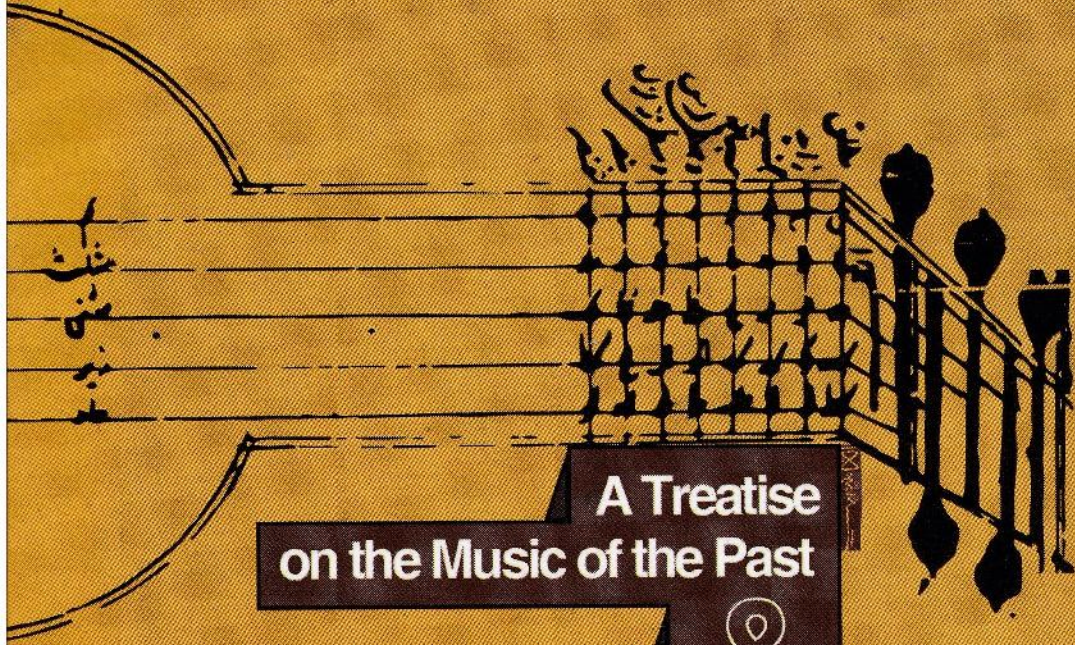
و کتب الّاشیئی سها

عفی عنه ربّه فی ۱۳۹۳/۱/۲۹

- مصنّف این رساله که به دست من بنده از تازی به پارسی درآمده است ناشناخته است و این است جمیع آنچه که توانسته ایم در باب او از فحای آن فرا دست آوریم:
۱. گویا در بغداد روزگار می گذرانده است؛ و حدّثنی آخرون من اعیان بغداد... (ص ۱۴۳، ۲۴) و در سلطانیّه نیز می بوده؛ و اخیرنی جماعه بسلطانیّه (ص ۱۴۴، س ۷).
 ۲. مذهب چاریاری می داشته است: از پی یاد جماعتی از خلفای بنی العباس حتی بنی امیه گوید: رحمة الله علیهم اجمعین (ص ۱۴۰، س ۱۲).
 ۳. در موسیقی به علم و عمل ممتاز بوده است؛ و کنت تطلّعت الی معرفة هذا العلم واتقنته علماً وعملاً و تدقیقاً و تحقیقاً (ص ۱۴۰، س ۱۱-۱۲).
 ۴. از ادب نیز نصیبه ای می داشته است: در خطبه گوید به منقبت پیامبر: صلّی الله علیه وآله... و افتخر به الحجاز علی العراق (ص ۱۴۰، س ۴-۵) و بنگرید این عبارت موجز افزون بر براعت استهلال، نیز از چه ایهام لطیفی برخوردار است.

۵. آخرین سخن نیز این است که در سده هشتم زندگی می‌کرده است و شدنی است که روزگاری از قرن هفتمین را نیز دریافته باشد: حَدَّثَنِي جَمَاعَةٌ تَابَتُوا الْعَدَالََةَ مَسْمُوعُوا الْقَوْلِ مِنْ أَهْلِ زَمَانِنَا هَذَا أَنَّهُمْ حَضَرُوا مَعَ الشَّيْخِ الْإِمَامِ الْعَالِمِ قَدْوَةَ أَهْلِ هَذِهِ الصَّنَاعَةِ أَوَّلًا وَآخِرًا صَفِيَّ الدِّينِ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ مَجْلِسًا بِبَسْتَانَ بَغْدَادٍ... وَمَعْظَمُ الْجَمَاعَةِ بِاقْوُونَ إِلَيَّ يَوْمِنَا هَذَا... (ص ۱۴۳، س ۱۷ به بعد) و می‌دانید که این صفی‌الدین عبدالؤمن بن یوسف بن فاخراموی موسیقار نام‌بردار پارسی تبار به هجده صفر شصت و نود و سه از این عالم در گذشته بوده است. توضیح: این رساله را به «الموسیقی و الغناء عند العرب» از احمد تیمور پاشا پیوسته‌اند و ما خطبه، مقدمه و برخی از مطالب آن را نیاورده‌ایم.

**A Treatise
on the Music of the Past
&
Four Discourses
on the Philosophy of Art**

Manuchehr Saduqi-Soha

